

רותי הוצ'נר עם בניזוגה טולי רשף, לפני הודשיים הביטוח אינו חופש במיקרה של התאבדות או רצח

חוצ'נר, בעלה של הסכסולוגית הידועה המישטרה מסרבת לסגור את התיק

מנוחת

ביציאת

ר אמצע דצמבר 1987, ביום החמישי, חזר אישהעסקים רוני חוצ'נר בטיסה ישירה מניו-יורק. הוא טילפן לירידיים קרובים וסיפר על פריצתדרך שהיתה לו בעסקיו. כאחרונה השקיע זמנו וממונו בקידום המצאה ישראלית של כסאי-נכים, ובניו יורק הגיע להסכם עם חברה גדולה,

מיפעל לעיבוד מתכות, הם סיפרו כי רוני סיפר לאביה שהוא מנסה שיטות לעיבוד יהלומים, וביקש מאביה קצת ציאניד לצורך הניסויים. הסבר זה נתן לחוקרים תשובה אפשרית לשאלה כי צד הגיע ציאניד למישרו של חוצ'נר. בחקירה הועלתה האפשרות כי רוני, שאהב לשתות, התבלבל בין ציאניד

אכרות, תאונה, רצח) יכולה להיות בת עניין לציבור הקוראים. "צריך לדאוג בפירסום מעין זה לאיזון הנכון. כל עוד אין מימצאים פוזיטיביים, הנתנים הערפה לאפשרות אחת על פני חברתה, אין להרגישה מעל האחרות. אך אי-אפשר לטעון כי כל עוד המישטרה לא הגיעה למסקנה ברורה וחד-משמעית, יש הצדקה למנוע את הידיעה כולה מקהל-הקוראים. "מיקרי-רצח, שהם מיקרי-מוות חריגים, הם לצערנו מעשים שבכל יום. היעלה על הדעת לאסור פירסום רק משום שטרם נקבעו חרי-משמעית נסיי-בות המוות? ושמה לא היה זה רצח אלא התאבדות?..."

לא מצאתי בטיעוני עורך-הדין שטנגר, בשם המבקשת, יסוד למנוע את הפירסום, אך כפי שהרגשתי הפיר-סום חייב להיות מאוזן. "מייד אחרי שגמר השופט לקרוא החלטה זו הוא קרא החלטה אחרת ושונה לחלוטין, שבה אישר את צד המניעה נגד פירסום סיפורי של אריה אבנרי על שפירא. שם קיבל את עמדת באי-כוחו של שפירא, עורך-הדין אמנון זיכרונ, כי ניתן להשתמש בחוק לשון הרע כדי למנוע פירסום שיש בו הוצאת שם רע, ולא רק כדי להגיש תביעה אחרי הפירסום.

ההבדל העקרוני בין שני המיקרים: במיקרה של אריה אבנרי נגד שפירא הטענה המרכזית של שפירא היתה כי הספר כולל שקרים, ושהם השמצות. **יגאל לביב**

בשני ילדיו הקטינים. הצו הגיע אל מערכת העולם הזה ואליי בו ביום. עורך-הדין הד"ר חיים מישגב, הידוע במאבקיו הציבוריים למען חופש-העיתונות, הסכים לייצג את העולם הזה בנושא זה.

מישגב פנה מייד לבית-הדין וביקש דיון במעמד שני הצדדים כדי לבטל את הצו. בית-הדין קבע מועד לדיון, לפני 10 ימים. בדיון נחקרתי על תצהיר שהגשתי, ונחקרה גם רות חוצ'נר. גם היא וגם באי-כוחה, עורך-הדין שטנגר, אישרו כי העובדות שיש בדעתי לפרסם הן נכונות, אולם החשש הוא שאם יתפרסם שיש אפי-שרות של התאבדות, בטרם קבעה ה-מישטרה קביעה סופית, יפגע הדבר בילדים.

עורך-הדין שטנגר ניסה לטעון כי אותו השופט, אליהו וינוגרד, הסכים לצו-מניעה לאיסור סיפורי של אריה אבנרי על התעשיין אברהם שפירא, אולם השופט ציין מייד כי אין המיקרים דומים, שכן במיקרה אריה אבנרי טוען שפירא כי הפירסום אינו נכון, ואילו בעניין העולם הזה ואורי אבנרי מודה חוצ'נר כי העובדות הן נכונות.

"היעלה על הדעת?"

ר החלטה מנומקת היטב שנתן השופט וינוגרד השבוע, כתב: "כל מוות חריג יש בו עניין לציבור. כל אחת מהאפשרויות שמנתי (הת-

רוני ורות חוצ'נר גלים של רכילות

וחזרת לחייל-לילה עליזים. היא הופיעה עם ידיד צעיר, שחקן-יאטרון בשם טולי רשף, ולא היססה להצטלם עימו בעיתונות.

אורח-חיה היה רחוק ממה שמקובל בחוגים שמרניים כהתנהגות אלמנה מוכת-גורל, אבל היא עצמה הצהירה כי למרות שביים מצפים שתעלה על המוקד עם גופת בעלה, אין לה כוונות כאלה.

כאשר נרמז לי, לפני כמה שבועות, כי מותו של רוני חוצ'נר ראוי לבדיקה, התחלתי להציג שאלות לחבריו ול-ידידיו. אבל רק כאשר הגיעו אלי מימצאי חוקר-מיקרי-המוות והחשדות של חברות-הביטוח, החלטתי כי יש כאן נושא לחקירה. אחרי ליקוט העובדות התקשרתי עם רות חוצ'נר, הסבתא לה כי ברעתי לכתוב על מות בעלה, וכי יש לי חשדות לגבי הדרך שבה מת. הצעתי כי ניפגש לצורכי בדיקת העובדות שבידי.

קבענו פגישה למועד מרוחק, אולם תוך יום פנה עורך-הדין חיים שטנגר בשמה לבית-הדין המחווי בתל-אביב. ממלא-מקום נשיא בית-הדין, אליהו וינוגרד, נתן במעמד-צד-אחר צו האיסור על העולם הזה ועלי כל פירסום של הפרשה, ואף של עצם הבקשה למנוע את פירסומה.

נימוקי הבקשה היו שאם יתפרסם שיש חשש שרוני התאבד, יפגע הדבר

ליוויסקי, ולכן מת כתוצאה מתאונה. לשאלה אם מותו נגרם מתאונה, מרצח או מהתאבדות יש חשיבות רבה לגבי האלמנה רות. ביטוח-חיים אינו תופס כמיקרה של התאבדות, שנעשתה תוך שנה מראשית הביטוח. לרוני היה גם ביטוח-חיים בחברה אמריקאית, נוסף על הישראלית. כפי שנודע לי, מעכבות החברות את תשלום הביטוח עד להשלמת החקירה המישטרית וקביעה ברורה כי אין זו התאבדות. לפי הפוליסה, גם האפשרות של רצח עשויה למנוע את התשלום למי שקשור ברצח בצורה כלשהי.

רק קביעה חרי-משמעית כי המוות נגרם כתוצאה מתאונה יכולה להבטיח לאלמנה כי תקבל את מלוא סכומי הביטוחים.

רוני ורותי היו זוג ידוע ומפורסם. בראיון שנתנה רותי לפני שלוש שנים הצהירה כי היא ובעלה מנהלים יחסי-מין חופשיים, וחיים חיי-אישות לא רק במיסגרת הנישואין.

רותי היתה בעלת מדור לייעוץ בנושאי-מין בחדשות, וקיבלה אנשים לייעוץ וטיפול בכיתה כהרצליה.

לא על המוקד

כ מה שבועות אחרי פטירת בעי לה, החלה רות מופיעה בחברה

המוכנה להשקיע בהמצאה. הוא קבע פגישה לארוחת-צהריים למחרת, יום השישי, ולדברי ידידיו שסעדו עימו היה עליז ושמח.

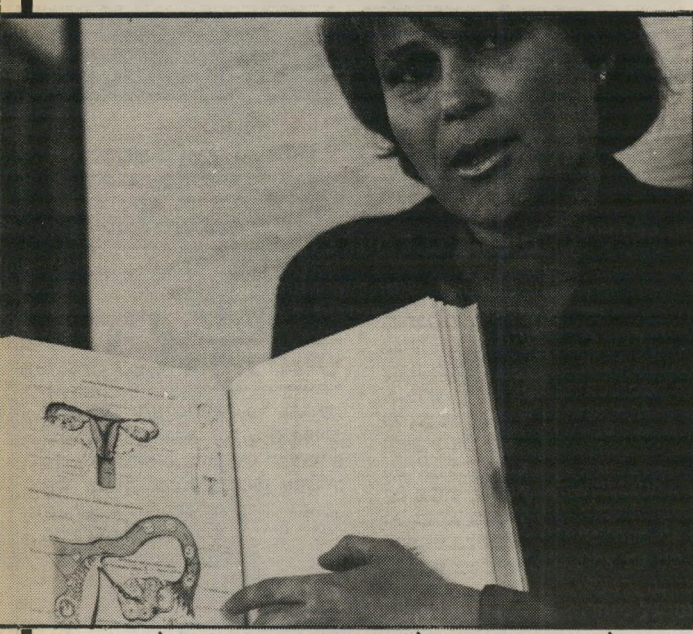
בשבת בבוקר יצא למישרו, מול מלון השרון בהרצליה. בשעה 2 בצהריים הגיע ידיד קרוב שלו, סוכן-ביטוח שביטח את חייו של חוצ'נר כמה חודשים קודם לכן בחברת-ביטוח ישראלית. היריד קבע עימו פגישה, ולכן נראה לו מוזר שאין פותחים את הדלת.

הוא התקשר עם ביתו של רוני, ונאמר לו שהוא יצא למישר. הידיד הריח ריח מוזר, והחליט לפ-רוץ אל הדלת בכוח. משנכנס ראה את רוני מוטל על שולחן עבודתו, בידו כוס ובה שירידי נזול.

המישטרה שהוזעקה למקום קבעה את מותו. הכוס נלקחה יחד עם הגופה, וכפי שקבע חוקר-מיקרי המוות, נמצאו בנזף המנוח שרידי-ציאניד. האפשרות כי המוות נגרם מהרעלת ציאניד פתו-חה עד היום בתיק-החקירה המישטרתי, שטרם נסגר.

בין ויסקי וציאניד

ר עדויות שגבתה המישטרה מאשתו של רוני, הסכסולוגית הידועה רות חוצ'נר, ומאביה, בעל

סכסולוגית חוצ'נר בפעולה (מסבירה איברימיין של אשה) מדוע התנגדה לפירסום?